

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1955	Δευτέρα τοῦ ἁγίου Πνεύματος 20 Ἰουνίου 2016	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Ἄνθρωποι «σάρκες»

«Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεός· Οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας» (Γέν. 6,3)

Εορτή, ἀγαπητοί μου, ἑορτή μεγάλη καὶ ἔνδοξη· ἑορτή τῆς Πεντηκοστῆς, **ἑορτή τῆς καθόδου τοῦ ἁγίου Πνεύματος** ἐπάνω στους μαθητὰς τοῦ Κυρίου. Μᾶς δίνει ἀφορμὴ νὰ μιλήσουμε γιὰ τὸ ἅγιο Πνεῦμα. Ἄλλὰ οὔτε ἐγὼ ἔχω τὴ δύναμι νὰ φιλοσοφήσω καὶ νὰ θεολογήσω, οὔτε σεῖς ἔχετε διάθεσι ν' ἀκούσετε ὑψηλὰ διδάγματα. Ἦταν κάποτε ἐποχὴ, ποὺ συζητοῦσαν περὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος παντοῦ· στους δρόμους, στὰ σπίτια, στους ναοὺς· καὶ οἱ ἅγιοι πατέρες ἔχουν ἐκφωνήσει θαυμάσιους λόγους. Ἄλλὰ σήμερα τὰ πράγματα εἶνε διαφορετικά. Μίλα γιὰ συνοικέσια, γάμους, διαζύγια, πολιτική, ποδόσφαιρο, γιὰ ὅλα τὰ ἐπίγεια πράγματα, ἔχουν αὐτὰ οἱ ἄνθρωποι νὰ σ' ἀκούσουν γιὰ τὸ ἅγιο Πνεῦμα καμμία συζήτησι! Καὶ ἐκπληρώνεται αὐτὸ ποὺ λέει ἡ Γένεσις· «εἶπε Κύριος ὁ Θεός· Οὐ μὴ καταμείνῃ τὸ πνεῦμά μου ἐν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις εἰς τὸν αἰῶνα διὰ τὸ εἶναι αὐτοὺς σάρκας» (Γέν. 6,3). Ἄλλὰ παρ' ὅλη τὴν ἀτέλεια καὶ ἀδυναμία μου, θὰ τολμήσω νὰ πῶ λίγες λέξεις γιὰ τὸ ἅγιο Πνεῦμα.

Τὸ ἅγιο Πνεῦμα, κατὰ τὴν πίστι μας εἶνε τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ πρόσωπα τῆς ἁγίας Τριάδος. Μία εἶνε ἡ οὐσία τῆς θεότητος, ἀλλὰ ὁ Θεὸς εἶνε τρισυπόστατος, Πατὴρ - Υἱὸς - ἅγιον Πνεῦμα. Ὅ,τι ὑπάρχει, ὅλα τὰ ὄρατὰ καὶ ἀόρατα, εἶνε δημιουργήματά του. Κατὰ τὴν θεολογικὴ διατύπωσι τοῦ Μεγάλου Ἀθανασίου «ὁ Πατὴρ διὰ τοῦ Υἱοῦ ἐν ἁγίῳ Πνεύματι» ἐποίησε τὰ πάντα.

Τὸ ἐξοχώτερο καὶ ὠραιότερο δημιούργημα τοῦ Θεοῦ εἶνε ὁ ἄνθρωπος. **Ἦν ὁ ἄνθρωπος!** Καὶ μόνο αὐτὸς ἔφτανε νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ὑπάρχει Θεός· ὁ ἄνθρωπος εἶνε τὸ θαῦμα ποὺ διαλαλεῖ τὴ δημιουργικὴ δύναμι τοῦ Κυρίου. Καὶ ὅπως λέει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος, γιὰ τὰ ἄλλα δημιουργήματα ὁ Θεὸς εἶπε καὶ ἔγιναν· ἀλλὰ γιὰ τὸν ἄνθρωπο! Εἶπε· «*Ποιήσωμεν ἄνθρωπον*

κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καὶ καθ' ὁμοίωσιν» (Γέν. 1,26). Δηλαδή, τρόπον τινὰ ἔγινε σύσκεψις Πατὴρ Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πνεύματος, καὶ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ προέλθῃ ἀπὸ τὰ θεϊκὰ ἐργαστήρια ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὑπέροχος ἄνθρωπος.

Ὁ ἄνθρωπος, ἀγαπητοί μου, **εἶνε δισύνθετος**, ἔχει δύο συστατικά· εἶνε ὕλη καὶ πνεῦμα. Ἐὰν ποῦμε μόνο ὕλη, εἴμαστε ὑλισταί· ἐὰν ποῦμε μόνο πνεῦμα, εἴμαστε ἔξω τῆς πραγματικότητος. Συνδυασμὸς ἐναρμόνιος, θαυμαστός.

Ποιά καὶ πόση εἶνε ἡ ὕλη του; Ἐὰν ἀναλύσουμε σὲ ἕνα ἐπιστημονικὸ ἐργαστήριον τὸ σῶμα ἑνὸς νεκροῦ ἀνθρώπου ποὺ ζυγίζει 65 κιλά, θὰ δοῦμε ὅτι ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰ ἐξῆς στοιχεῖα. Τὸ περισσότερο, 45 κιλά, εἶνε νερό. Λίπος τόσο ὅσο γιὰ νὰ φτειάξουμε ἑπτὰ σαπούνια. Ἄνθρακα ὅσο γιὰ νὰ φτειάξουμε ἀρκετὰ μολύβια. Φώσφορο ὅσο γιὰ νὰ φτειάξουμε μερικὰ κουτιά σπέρτα. Μαγνήσιο γιὰ μία δόσι καθαρικοῦ. Σίδηρο ὅσο γιὰ νὰ φτειάξουμε ἕνα καρφὶ νὰ κρεμάμε τὸ παλτό μας. Ποτάσα ὅση γιὰ νὰ φτειάξουμε ἕνα πυροτέχνημα. Καὶ τέλος ἀσβέστη ἕνα κουβᾶ, ὅσο γιὰ νὰ ἀσβεστώσουμε ἕνα μικρὸ δωμάτιο (βλ. βιβλ. Θαύματα, Ἀθῆναι 1990², σ. 121). Αὐτὰ εἶνε τὰ ὑλικά του, πράγματα δηλαδή εὐτελεῖ, πολὺ φτηνά.

Ἄλλὰ ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε μόνο ὕλη, ὄχι· εἶνε καὶ κάτι ἄλλο. Κοντὰ στὴν ὕλη ὑπάρχει καὶ κάτι ποὺ ἔχει ἀνυπέμβλητη ἀξία, κι αὐτὸ εἶνε **τὸ πνεῦμα**. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει πνεῦμα. Μὰ δὲν τὸ βλέπουμε, θὰ πῆς. Ἄλλὰ εἶνε αὐτὸ τὸ μόνο ποὺ δὲν βλέπεις; σ' ἐρωτῶ· βλέπεις μήπως τὸν ἀέρα, τὸ μαγνητισμὸ, τὸν ἠλεκτρισμὸ καὶ τόσα ἄλλα ποὺ ὑπάρχουν; Ἦχι. Συμπεραίνεις ὅμως τὴν ὑπαρξί τους ἀπὸ τὶς ἐκδηλώσεις τους. Ἔτσι λοιπὸν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐκδηλώσεις ποὺ δείχνουν, ὅτι στὸν ἄνθρωπο ὑπάρχει κάτι ἀστάθμητο· καὶ τὸ ἀστάθμητο αὐτὸ εἶνε ἡ **σκέψις**. Ἦν ἡ σκέψις τοῦ ἀνθρώπου! Βρίσκεσαι τώρα ἐδῶ, καὶ μὲ τὴ σκέψι σου μεταφέ-

ρεσαι στο Βόρειο ή στο Νότιο Πόλο, ταξιδεύεις στις πέντε ήπειρους και τις θάλασσες. Ή σκέψις άνιχνεύει και μετρά· δημιουργεί συλλογισμούς, κρίσεις, συμπεράσματα· ένω είναι κάτω στη γη, έπεκτείνεται παντού, πετάει στα ύψη. Ή σκέψις είναι αυτή που δίνει ιδιαίτερη αξία στον άνθρωπο.

Άλλα δυστυχώς ο άνθρωπος δέν εμεινε στο ύψος που τον έθεσε ο Θεός, νά 'νε ο κυρίαρχος της φύσεως, αλλά και των παθών που είναι το δυσκολώτερο. Στο να γίνη κυρίαρχος της φύσεως πλησιάζει· εκεί που υπολείπεται είναι το **να γίνη κυρίαρχος των παθών**. Όπως όταν συμβή σεισμός, τα κτήρια ύφίστανται ρωγμές κ' είναι πλέον έτοιμόρροπα, έτσι και ο σεισμός της άμαρτίας εκκλόνισε όλο το δημιούργημα - άνθρωπος· και στο μέν σώμα εισήλθε ή ασθένεια, που όδηγει στον τάφο, ένω το πνεύμα του έγινε δοϋλο και ύπηρέτης στα πάθη. Και λέει λοιπόν ή άγία Γραφή, ότι ήρθε περίοδος που ο άνθρωπος διεφθάρη άνεπανόρθωτα· προτού να συμβή ο κατακλυσμός, οί άνθρωποι ήταν μόνο ύλη, μόνο σάρκες, πνεύμα καθόλου. Έγιναν σαρκολάτρες, κτηνώδεις, στους όποιους άρμόζει το ψαλμικό *«και άνθρωπος έν τιμή ών ου συνήκε, παρασυνεβλήθη τοίς κτήνεσι τοίς άνοήτοις και ώμοιώθη αύτοις»* (Ψαλμ. 48,13,21). Και τότε ο Θεός είπε· *«Ου μη καταμείνη το πνεύμά μου έν τοίς ανθρώποις τούτοις δια το είναι αυτούς σάρκας»*.

Ο Θεός προειδοποίησε, ότι θα γίνη **κατακλυσμός**. Και ο Νώε, επί έκατό χρόνια, κατασκεύαζε την κιβωτό και κήρυττε ότι θα γίνη καταστροφή. Αυτόι τίποτα· κορόιδευαν τον κήρυκα της μετανοίας. Όσπου μια μέρα που δέν το περίμεναν, εκεί που γλεντούσαν, διασκέδαζαν, παντρεύονταν, ξεπαντρεύονταν, ζούσαν βίον κτηνώδη και δίχως έννοια του Θεού, ο ουρανός γέμισε σύννεφα, έγινε μαύρος, άστραψε και βρόντηξε, κι άνοιξαν οί καταρράκτες του. Έβρεχε επί σαράντα μέρες συνεχώς. Τα νερά ύψώθηκαν, κάλυψαν και τις κορυφές. Πνίγηκαν όλοι οί άνθρωποι και σώθησαν μόνο όχτώ ψυχές, ο Νώε και ή οικογένειά του. Μετά από νεώτερες έρευνες άρχαιολόγοι είπαν, ότι επάνω στο όρος Άραράτ ύπάρχουν λείψανα της κιβωτού του Νώε.

Άναφέρω το γεγονός του κατακλυσμού, γιατί ο Χριστός προτού να φύγη από τοϋτο τον κόσμο προφήτευσε ότι, όταν θα πλησιάζη ή δεύτερα παρουσία, οί ήμέρες εκείνες θα είναι *«ώσπερ αί ήμέραι του Νώε»* (Ματθ. 24,37. Λουκ. 17,26)· οί άνθρωποι θα ζούν όπως οί πρό του κατακλυσμού, θα 'χουν ξεχάσει το Θεό. Κι αν ρίξουμε ένα βλέμμα στη σημερινή ζωή, θα δοϋμε πολλά

άπό εκείνα που παροργίζουν τον Κύριο. **Σαπίσαμε**, έχουμε διαφθαρή μέχρι μυελού όστέων. Τί πρώτο και τί δεύτερο ν' αναφέρουμε;

● Άλλοτε το **διαζύγιο** ήταν άγνωστο. Έκατό χρόνια περνούσαν και διαζύγιο δέν άκουγόταν. Μόνο το φτυάρι του νεκροθάφτη χώριζε το άντρόγυνο. Τώρα; Οί μισοί γάμοι διαλύονται. Σικάγο και Νέα Υόρκη γίναμε.

● Άλλοτε ή πατρίδα μας είχε πολυτεκνία. Όταν ο Πλαστήρας με το σύνταγμα του έφτασε μέχρι Σόφια και Καλε - Γκρότο, ένας Έλληνας πέθαινε το πρωί και μέχρι το βράδυ γεννιόνταν όχτώ· τώρα ένας πεθαίνει και μισός γεννιέται. Με τη σατανική άποφυγή της τεκνογονίας και με τις φονικές **έκτρώσεις** σβήνουμε! Δίνουμε δικαίωμα στον Τουρκο να μās άπειλή. Ποιός ευθύνεται; Δολοφόνοι, δολοφόνοι! Ένω ο παππούς και ο πατέρας σας έκαναν 5 και 6 και 7 παιδιά, τώρα τα παιδιά μας λιγότεψαν. Ή έκτρωσις είναι έγκλημα, είναι φόνος.

● Σήμερα ή **εϋμάρεια** έφερε την σήψι ιδίως της νεολαίας μας· γίναμε σάρκες, δέν ύπάρχει πνεύμα Θεού. Γλεντούν ως το πρωί σε νυχτερινά κέντρα και το πρωί βγαίνουν από 'κει ράκη ψυχικά και σωματικά. Άλλοτε οί νέοι μας έφτασαν νηστικοί μέχρι Άγκυρα και Κορυτσά· τώρα οί στρατιώτες μας τρέφονται με πολυτέλεια και ραστώνη· όσο τρώει τώρα ένα από τα «παιδιά της μαμάκας», έτρωγαν άλλοτε πέντε παιδιά. Και, άμάθητοι από σκληραγωγία, στις δυσκολίες αυτοκτονούν.

● Τα **ναρκωτικά** τέλος θερίζουν. Παιδιά πεθαίνουν έξω απ' τα σχολεία με τη σύριγγα στο χέρι.

* * *

Βρισκόμαστε, άγαπητοί μου, **πρό ένός νέου κατακλυσμού**, γι' αυτό άρμόζει και σ' έμάς ή προειδοποίησις του Θεού *«Ου μη καταμείνη το πνεύμά μου έν τοίς ανθρώποις τούτοις δια το είναι αυτούς σάρκας»*. Ποιός θα είναι ο κατακλυσμός αυτός; Θα είναι κατακλυσμός όχι ύδατος αλλά πυρηνικής ένεργείας.

Θα σβήση αυτός ο κόσμος· θα σωθούν μόνο όσοι μείνουν πιστοί στον Κύριον ήμών Ήησοϋν Χριστόν. Αυτόι θα διασωθούν μέσα στη νέα κιβωτό της σωτηρίας. Μέσα σ' αυτήν να φροντίσουμε λοιπόν να είμαστε κ' έμεϊς. Άς άντιδράσουμε με όλες τις δυνάμεις μας. Ήρεϊς, άρχιερείς, λαός, οί πάντες, να μετανοήσουμε, να έξομολογηθοϋμε και να σωθοϋμε μέσα στην κιβωτό της σωτηρίας. **Ή δε κιβωτός είναι ή Όρθόδοξος Έκκλησία μας, είναι ο Ήησοϋς Χριστός**· όν, παΐδες Έλλήνων, ύμνεϊτε και ύπερψοϋτε εις πάντας τους αιώνας· άμήν.

(†) **έπίσκοπος Αύγουστίνος**